

- 4 Léčivá moc modlitby
- 6 Ekonomie a ekologie z kř. pohledu
- 7 Tajemství farního Betlému
- 10 Z kázání P. Dominika
- 11 Pozvánka na hory KSK
- 14 Jak jsem potkala anděla

Prokazujeme dobrodiní sobě?

Sk 10,34–36 A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, 35 ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. 36 To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech.

Lk 10,27 On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“

Je důležité podívat se na sebe jako na toho, kdo je na tom stejně jako můj bratr či sestra. Často prokazujeme dobrodiní, ale kupodivu ho neprokazujeme sobě. To ale znamená, že naše láska k sobě i těm druhým je kostrbatá, a tedy NE-MOCNÁ! Ježíšův způsob byl jiný, a proto také mocný. Stejnou lásku, jakou má k sobě a v Trojici s Otcem a Duchem, tak pak dává nám, svým adoptivním sourozencům. Moc lásky se tedy může pak projevit. Když koná oběť, jejím cílem není utrpení, ale milování, a tedy vykoupení. On miluje druhé jako sebe.

Láska je tedy neskutečně mocná. Než se v sobotu 14. 2. v 10.00 budeme tedy společně modlit

za uzdravení a posilu pro naše nemocné a starší bratry a sestry a udělovat svátost nemocných, podnikneme sami pro sebe totéž. Zastaňme se v moci Ježíšova jména chrámů Ducha, kterými jsou naše těla.

Ano, čtete správně, zastaňme se každý sám ve víře sebe samotných, svého života s maximální vírou a spolehnutím na Boží dobrotu v moci Ježíšova jména. Každý SÁM za sebe. Proč? Abychom i v modlitbě za naše bratry a sestry stáli čistí ve vztahu k sobě i druhým, a nepáchali jen přikázané dobrodiní. ('Miluj svého bližního jako sám sebe')

Je to pro někoho nové? Nevadí. Máš nějaký problém? Vyznej moc Ježíšovu nad touto porušeností a v Jeho jménu se zřekni nepřítele, který to působí. Pomodli se za své nemocné srdce, ledviny, žaludek, za své nemocné postoje úzkosti, hněvy, neodpuštění atd. Tedy zbraně nepřítele, skrze které často působí fyzické nemoci i smrt. Bůh nestrání ani našim bratřím a sestrám. On vlastně strání každému člověku a projevit se to může více právě na těch, kdo to přijmou.

Přeji požehnaný čas.

P. Michael

Zjevení Panny Marie

Milí čtenáři a přátelé Fchodovin, v únoru si připomínáme zjevení Panny Marie v Lurdech. Tato událost a vše, co se dodnes děje na tomto poutním místě, nás vede k zamyšlení, jak je Panna Maria velkou přímluvkyní a jak má své děti ráda. Někteří křesťané s pomocí Panny Marie ve svém životě opravdu počítají. Prosí ji o přímluvu za zdraví své a dalších nemocných lidí. Svěřují jí otázky uzdravení těla, duše i ducha. Nebojme se Marii svěřovat své potřeby. Vzpomeňme na Ježíšova slova pronesená na kříži Janovi: „Hle, tvá matka.“ (Jan 19,25) Matky mají své děti rády

a o Marii to platí mnohonásobně více. Ona bez hříchu, tak čistá, své děti vede a pomáhá jim na cestě k Ježíši. Můžeme si také připomenout její slova: „Udělejte všechno, co vám řekne,“ (Jan 2,5) pronesená v Káně galilejské. A co nám říká Ježíš? Například: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují.“ (Mt 5,43–44) Kéž na přímluvu Panny Marie zvládneme i to, do čeho se nám nechce nebo co vlastně ani ze svých sil nezvládneme. Ona nám může vyprosit sílu a milosti od Pána k tomu, abychom udělali vše, co nám Ježíš řekne.

Katka

↑ Jak jsme slavili Vánoce

↓ Farní ples

LÉČIVÁ MOC MODLITBY

Lurdy, místo, kam směřuje nesmírné množství nemocných lidí. Místo, kde se zjevila Panna Maria mladé dívence.

11. února 1858 spatřila čtrnáctiletá Bernadetta Soubirousová ve skalní jeskyni „de Massabiele“ poblíž Lurd ve Francii Pannu Marii. Zjevení se opakovalo do 16. července ještě sedmkrát. K jeskyni, v níž vytryskl pramen vody, přichází od té doby velké množství poutníků z celého světa, mezi nimi velký počet postižených nejružnějšími neduhy.

Tolik nemocných na jednom místě není nikde na světě. Nemocní přicházejí, prosí matku Ježíše Krista, aby se za ně přimluvila, aby se jejich zdravotní stav zlepšil. Ale také přicházejí lidé hledající Boha a nacházejí často na tomto místě víru a naději ve svém životě. Mnoho lidí se také na tomto mariánském místě se uzdravuje psychicky, nacházejí tu smysl života, cíl, k němuž má směřovat jejich lidské putování.

„Mezi fyzickým a psychickým zdravím existuje souvislost“

Současná medicína upozorňuje, že mezi fyzickým a psychickým zdravím existuje souvislost. Když člověk prochází stresovými situacemi, zhoršuje se jeho zdravotní stav. Na druhé straně klid a pohoda v duši, čisté svědomí, radost ze života působí na lidský organismus blahodárně. Panna Maria nás často vybízí, abychom se modlili.

Modlitba uklidňuje, modlitba je tou nejdůležitější posilou pro naši duši, pro naši psychiku. Modlitba je úžasné spojení s Ježíšem Kristem, s jeho matkou Pannou Marií. V modlitbě je nám Bůh nesmírně blízku, dívá se na nás a miluje nás nezávisle na tom, co cítíme nebo necítíme, nezávisle na našich zásluhách, vzdělání, schopnosti nebo neschopnosti rozvíjet krásné myšlenky, bez ohledu na stav našeho

nitra: On je s námi nikoli proto, že si to zasloužíme, ale protože to slíbil: „Když se modlíš ty, vejdi do své komůrky, zavři dveře a modli se ke svému Otci, který je ve skrytosti, a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti odplatí.“ (Mt 6,6)

I když se cítíme vyprahlí nebo ubozí, i kdybychom měli dojem, že je Bůh vzdálený, ba dokonce,

že nás opustil, nikdy bychom neměli zpochybňovat to, že Bůh je přítomný a miluje a přijímá každého, kdo se modlí. „A kdo ke mně přijde, toho jistě neodmítnu.“ (Jan 6,37) Bůh je tu mnohem dříve, než se my postavíme do Jeho přítomnosti, to Bůh nás zve k setkání. Vždyť On je náš otec, vyhlíží nás a stojí o vzájemný vztah s námi více než my sami. Ano, Bůh po nás touží nekonečně více než my po něm. Bůh nás volá, Bůh volá každého člověka, ať je mladý, středního věku, lidí dříve narozené, zdravé i nemocné.

Každý z nás má své poslání. Zdraví lidé se mohou modlit za nemocné a zase i ti nemocní, třeba i na lůžku, zase za rodiny, za druhé lidi, za ty, kdo to potřebují. Takovým startem by měl být pro nás 11. únor. Den, kdy slavíme svátek Panny Marie Lurdské. Svátek nemocných i těch, kteří o nemocné pečují, svátek lékařů, zdravotníků, ale i těch, kteří se za nemocné či starší generaci modlí. Vždyť jsme jedna křesťanská rodina, vždyť patříme k sobě jako bratr a sestra, jako děti Boží. Bůh je přítomen všude, a tak se

můžeme modlit také všude, kde se nacházíme: ve svém pokoji, v kostele při adoraci, ve vlaku, na nemocničním lůžku, a dokonce i ve frontě v supermarketu nebo na zastávce autobusu, v metru; prostě tak jednoduché to je, že se můžeme modlit opravdu všude, v každé situaci svého života.

Lurdy nám ukazují, jak důležitá je modlitba. Modlitba nám dává sílu, když přijdou náročné situace v našem životě, když přijde nějaká závažná nemoc, nějaké trápení, bolest do naší rodiny, do života těch, kteří jsou naši přátelé, kamarádi, třeba jen známí. Každý člověk je originál, a podle toho tak jedná a tak se rozhoduje. Ne všichni pacienti reagují stejně, když se dozvědí, že jejich nemoc je vážná. Někteří tomu nevěří, jiní úpl-

ně rezignují. Většinou rozhoduje temperament těchto lidí. Jinak reagují cholerici, sangvinici, melancholici nebo flegmatici. Ale přesto velký význam má víra, zakotvení v Bohu, vytrvalá modlitba, komunikace s Ježíšem Kristem i s jeho matkou Pannou Marií. Určitě prospívá zkušenost jak s modlitbou, tak i s praktikující vírou, se životem ve farní rodině, s lidmi věřícími. Nejhorší je uzavřít se do sebe, rezignovat, pasivně čekat, co bude dál, litovat se, třeba i vyčítat Bohu, co nás to potkalo.

V knize Přísloví 17,22 je krásně vyjádřená myšlenka: „Radostné srdce hojí rány, ale ubitý duch vysušuje kosti.“ Strach, nejistota nás často trápí, komplikují nám život. Strach nám ničí psychiku, dobrou náladu. Často i nemoc se zhoršuje. A právě modlitba nám zase může být užitečný lékem, aby se naše nitro, naše duše uklidnila. Jistě všichni víme, že lidé, kteří čerpají posilu u Boha, mají ten nejlepší lék. Upnout se k Ježíši Kristu znamená svěřit Mu svůj život, protože Ježíš nemocnému rozumí. Vždyť sám prošel krutými bolestmi a smrtí, aby svou obětí na kříži očistil lidi od hříchu, který je hlavní příčinou všech našich

problémů a trápení. Ježíš umí nemocného nejen pochopit a potěšit, ale také dát mu mnohem víc, než si vůbec dovedeme představit. Určitě stojí před námi důležitá úvaha – není lepší jít k tomu, kdo všechno stvořil a ví, jak lidský organismus funguje?

V Galilejské Káni byla svatba a byla tam také Ježíšova matka. A na tu svatbu byl pozván také Ježíš. Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,1-5) To je také důležitá výzva do dnešní doby, ke každému z nás, abychom žili a jednali tak, jak chce Bůh, jak chce Ježíš Kristus.

„Radostné srdce hojí rány.“

ZMT 12. 2. EKONOMIE A EKOLOGIE Z KŘESŤANSKÉHO POHLEDU

Pozvání do Zastavení u Matky Terezy přijal ekonom Lubomír Mlčoch, profesor a někdejší děkan Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a odborník na křesťanskou sociální etiku. Jak vidět ekonomické souvislosti ve světle zákonů evangelia? Co to je dobrovolná skromnost a jak „investovat do nebe“? ZMT se koná 12. února v 19 hodin v KCMT.

Jak spolu vůbec souvisí ekonomie a ekologie? A proč by to mělo zajímat křesťany?

Pojmenování obou vědeckých disciplin pochází z řečtiny. Oikos znamená dům či domov v obou případech. Nomos pak odkazuje k zákonům, pravidlům vedení „domu“ ve smyslu „rodinného hospodářství“. Ekonomie však už dávno předmět svého zájmu upřela na trh – mimo „dům“ – a dnes zahrnuje i celosvětový trh jako náš „domov“. Logos je vědou o zákonitostech přírody, i v měřítku zemského korábu plujícího vesmírem (viz Kenneth E. Boulding). Jde tedy o slučitelnost zákonů „lidských“ a „přírodních“. To se týká bytostně každého člověka – a křesťana s ještě větší závažností, s vědomím odpovědnosti za Stvoření.

Na podzim se v Castel Gandolfu konalo světové setkání iniciativy Františkova ekonomika, letos s mottem „Restart ekonomiky“. Jak si takovýto „restart“ představujete?

„Restart“ ve vztahu člověk-příroda je pokusem o „nový začátek“: naše „logika lidská“ je totiž s tou „přírodní“ v hrozné kolizi. Setkání „Františkovy ekonomiky“ usilují o univerzální řešení. K nim lze

však dojít jen cestou „zdola“. Co mohu učinit jako jednotlivec-rodina-farnost-církev? Jak ovlivnit naše politiky ve vztazích zemědělství, životního prostředí a národního zdraví („Obnova venkova pro uzdravení města“)? Jako teoretický ekonom hledám základ pro „restart“ v proměně základních předpokladů (paradigmatu) ekonomie jako vědy, snažím se vidět soudobou ekonomii ve světle „zákonů evangelia“. Začít u výuky, „přepsat učebnice“ k předmětu ekonomie ve smyslu dobrovolné skromnosti a „investic do nebe“.

A lze dnes nějak přimět finanční sektor, aby akcentoval principy společného dobra a aby víc dbal o ochranu klimatu? Aby to nebyla jen honba za růstem HDP, ale aby byla na zřeteli i obrovská míra nerovnosti – a její řešení?

Zákony světa financí vedou k rostoucí nerovnoměrnosti v rozdělování bohatství u nás i ve světě. Už to negativně ovlivňuje životní prostředí (viz J. Stiglitz „Cena nerovnosti“ – plýtvání versus devastace v boji o holý život). Primární je „restart“ ve vnitřní etické motivaci těch, kdo vládnou obchodování s penězi: metanoia od peněz vlánoucích k penězům v roli služebné. Sekundární jsou pak snahy o regulaci ze strany moci politické. To ovšem předpokládá změny v chování na „politických trzích“. Tedy restart demokracie. „Lidstvu zbývá jen jedna cesta – zduchovnění“ (viz P. Benedikt Holota OFM ve svých 103 letech).

rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

TAJEMSTVÍ FARNÍHO BETLÉMU

Milí přátelé, osvěžme si dnes povědomí o jednom z našich farních klenotů, který nedávno zdobil prostor našeho oltáře v kapli M. Terezy.

Pieta a Betlém

Autorem soch je Josef Bláha, řezbář, bratr malíře Vlastimila Bláhy. Po roce 1989 spolu oba dva několikrát vystavovali v Praze i jinde. Jejich díla zdobí například románský kostelík sv. Martina v Řepích. Když jsem nastoupil do Liboce, dokončovala se tam generální oprava a kostel byl holý. Protože jsem se s oběma bratry znal z dřívějška, okamžitě jsem je oslovil.

Josef byl nadšený, že jeho díla přijdou do kostela, a spolu jsme pak vybírali, která socha se hodí do kterého výklenku. Znal jsem spoustu let hlavně Vlastimila, ještě když začínal malovat. Je to veskrze duchovní člověk, veškeré jeho obrazy obsahují duchovní téma. Jak jsme se poznali s Josefem, to už si nepamatuji, nejspíš přes Vlastimila. Nejvíce jsem se s ním setkával kvůli výzdobě řepského kostelíka. A nejdůležitější setkání bylo po jeho mrtvici, kdy jsem ho zaopatřoval a přijímal do církve, protože byl „čechoslovák“.

U Josefa, to vám byla úplná galerie – stěny plné sošek světců. On byl v podstatě vždy „katolík“. U té jeho Piety je vidět, jak byl Josef hluboce duchovní člověk, a také jeho spojení s materiálem.

Svěřil se mi totiž, že když tvoří, neřekne si nejprve, co chce udělat, ale hledá téma v tom ma-

teriálu. Kouká chvíli na kmen, do kterého bude sochat, až v něm uvidí, co má vytvořit. Ta Pieta je nádherným vyjádřením spojení Madony s Kristem. Všimněte si, že Kristus nemá nohy a jako by vyrůstá z lůna Madony. Ta dokonalá jednota v utrpení Matky Sedmiboletné a Syna. To, co někteří chtějí vyjádřit titulem „spoluvykupitelka“. Jsem rád, že to bude moci ve vašem kostele takhle promlouvat.

Josef zemřel a jeho díla převzali příbuzní. Piety jsem našel u jeho bratra, a protože byl momentálně v tíživé situaci, rozhodl se ji prodat. Tak jsem ji od něho získal pro církev. Původně jsem uvažoval, že by přišla do Butovic, kde měli z kříže jen břevno, a sháněli korpus a Pannu Marii. Představoval jsem si, že místo korpusu na kříž by se dala pod kříž umístit právě tahle Pieta. Protože z toho sešlo, promluvil jsem tehdy s vaším farářem Václavem Chroustem, a ten okamžitě věděl, co s ní. Pak mi Vlastimil Bláha svěřil, že mají ještě Betlém, jediné celistvé dílo, zda bych nevěděl, kam by mohlo přijít. Už jsem se nerozmýšlel a rovnou se dohodl s vaším panem farářem, protože tak zůstane toto pozoruhodné dílo Josefa Bláhy jednotné.

Zpracoval **Petr Krampal**

Josef Bláha, autor Betléma

Můj strýc – sochař, malíř a především řezbář Josef Bláha (1928–1999), pražský rodák a obyvatel Malé Strany, byl za svého plodného uměleckého života autorem celé řady sošek světců, Piet i Madon.

Přečkal totalitu, dočkal se svobody projevu a vystoupil z anonymity, aby oslovil člověka v tomto přecivilizovaném a zběsilém světě, který je stále chudý na oázy zastavení a pokory. Ve své tvorbě se inspiroval zejména gotikou, lidovým uměním a sakrálním uměním vůbec.

V obci Struhařov vybudoval se svojí ženou malou zahradní galerii a v tomto prostředí těsal, vyřezával a maloval symboly křesťanství, lásky, narození i smrti. Jeho dřevěné sošky zdobí např. románský kostelík sv. Martina v Řepích nebo kostel sv. Fabiána a Šebestiána v Liboci, jakož i nejednu soukromou sbírku.

Během života měl několik výstav. Vystavoval v Praze, Dobříši, Českých Budějovicích nebo

v Českém Krumlově. Svou tvorbu představil také v Rakousku. Josef Bláha je autorem originálního a nevšedního Betléma, který je od roku 2010 pravidelně vystavován ve vánočním období před oltářem v Komunitním centru Matky Terezy. Tento Betlém byl nějaký čas po Josefově smrti majetkem příbuzných. Poté jej od rodiny odkoupil kanovník katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, mons. Miroslav Vágner, který byl kdysi kaplanem chodovské farnosti. V roce 2004, při příležitosti otevření nové kaple sv. Ludmily v Křesťanském centru, pan Vágner Betlém zdejší farnosti daroval.

Markéta Vašíčková-Bláhová

Z farní charity: Aktuální situace Farní charita Praha 4 - Chodov

„Dobrý den, nevím, jestli volám správně, poskytnete pečovatelskou službu?“

„Dobrý den, maminku budou zítra propouštět z nemocnice. Dali nám tohle číslo, že poskytujete osobní asistenci. Můžeme se domluvit na službách?“ Na náš dispečink každý den telefonuje

minimálně pět lidí, kteří poptávají terénní sociální služby. Naše odpověď je už mnoho měsíců stejná.

„Omlouváme se, ale nemáme volnou kapacitu. Jediné, co pro vás můžeme udělat, je, že vás zapíšeme do pořadníku. Současně vám doporučujeme, abyste obvolali co nejvíce poskytovatelů. Oni

také budou mít pravděpodobně plno, ale zapíšte se i u nich a berte první místo, které se uvolní. Ano, ozveme se vám, až budeme mít volno. Kdy to bude? To, bohužel, nevíme. Naše služby jsou dlouhodobé. Místo se uvolní pouze v případě, že někdo z našich aktuálních klientů odejde do nemocnice, lůžkového zařízení nebo Království nebeského. Ani jedno z toho se nedá předvídat.“

Situace v terénních sociálních službách je neveselá. Hlavní město stárne a kapacita sociálních služeb je nedostatečná. Charita Praha - Chodov se svými cca 15.000 odslouženými hodinami terénních sociálních služeb za rok není malý poskytovatel, přesto naše služby chronicky praskají ve švech. Logické by bylo, abychom přijali další pracovníky. My ovšem máme v sociálních službách plný stav a další pracovní místo z ekonomických důvodů vytvořit nemůžeme.

Ráda bych vás znovu seznámila s tím, jak jsou sociální služby financované. Často se setkáváme s názorem, že si mohu na všechno napsat žádost o dotaci; případně si lidé myslí, že nás financuje církev. Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Naše sociální služby jsou financovány z více zdrojů. 33,5% dotace ze státního rozpočtu, 23,8% dotace kraje, hlavního města Praha, 3,3% dotace městských částí. Výtěžek z prodeje služeb, tedy naši klienti, zaplatí 33,8%, sbírky (Tříkrálová a poštovní) 0,8%, dary fyzických a právnických osob pak 1,7%.

Ceny za sociální služby stanoví Vyhláška 505/2006 Sb. ve znění novelizací. Klient za hodinu terénní sociální služby zaplatí maximálně 165 Kč, nebo 145 Kč, pokud čerpá více než 80 hodin měsíčně. Reálná cena služby je ovšem 740 Kč za čistou hodinu služby (čas, který zaměstnanci tráví u klienta), tedy včetně všech režijních nákladů.

Současně je omezena částka, kterou můžeme čerpat z veřejných zdrojů. Každá organizace má přidělený počet hodin ročně, které musí

v terénu odsloužit. Tento počet hodin je potom základem pro výpočet veřejné podpory. Pokud bychom z veřejných zdrojů získali víc finančních prostředků, než je pro organizaci stanovená veřejná podpora, jsme povinni vrátit nadpočetné peníze kraji.

Všechny naše peníze jsou provázané. Dotace mohou tvořit jen 70 % nákladů, 30 % musíme dofinancovat z ostatních zdrojů. Všechny sbírky jsou účelově vázané. Naši dárci obvykle chtějí potvrzení o daru k odečtu ze základu daně z příjmu. Drtivá většina darů je tedy vázána na zdravotní a sociální služby. Investiční peníze nemáme žádné a volných peněz opravdu pomálu. Naše zdroje, ať již jde o dotace nebo ceny za služby, vůbec ne-reflektují aktuální inflaci.

Peníze z dotací obvykle dostaneme nejdříve v březnu a dubnu, vyčerpat je musíme do konce roku. Pro první tři měsíce roku nám pak chybějí finanční prostředky na základní provozní náklady. Z výše uvedeného je zjevné, že nemáme z čeho tvořit rezervu, a nikdo nemyslí na to, kde máme získat finance na zvyšující se náklady na provoz. Zaměstnanci také musí z něčeho žít, je třeba průběžně navyšovat i osobní náklady. V loňském roce státní dotace pokryla jen 80 % potřebných nákladů. Letos je proto finanční situace na začátku roku horší než jindy.

Jak nám můžete pomoci? Jakýkoli finanční dar na provozní účet Charity č. **7450400257/0100** nás posune o kousek dál. Případně zvažte, jestli byste nemohli poskytnout alespoň bezúročnou půjčku na první polovinu roku.

Vlastně si v posledních měsících kladu otázku, jak to bude dál? Zřizovatel nás nepodporuje, stát začíná šetřit, lidé z církve se do služby nehlásí; jako jediná cesta se jeví deregulace cen za služby pro klienty. Budou v budoucnu sociální služby jen pro bohaté, když ani církevní organizace nebudou mít zdroje na to, aby služby pro potřebné zajistily?

Krásný únor nám všem přeje

Eva Černá

Z KÁZÁNÍ P. DOMINIKA

Během Vánoc jsme se mohli potkávat s naším P. Dominikem, který v současné době studuje v Římě. Přinášíme vám jedno z jeho kázání, které zaznělo na Nový rok na Slavnost Matky Boží, Panny Marie.

Možná k Vám v uplynulých hodinách také dorazilo nějaké to přání do nového roku. Nebo jste přáli někomu ze svých blízkých a známých. Jedno krásné přání pro nás pro všechny dnes zaznívá i přímo z Božího slova. Jedná se o známé áronské požehnání: Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!

Žehnání není jen záležitostí kněží a jáhnů (i když k tomu používáme to gesto +), ale k žehnání coby svolávání Božího dobra na druhého člověka jsme dostali při křtu moc od Boha všichni. Všichni jsme dnes pozváni k tomu, abychom byli příjemci i nositeli požehnání. Dnešní svět to potřebuje.

Nejvýznamnějším nositelem – nositelkou požehnání je Panna Maria – Matka Boží. Ona je totiž nositelkou Božího Slova..., které se stalo tělem. Díky Marii je Boží požehnání viditelné a hmatatelné – v osobě Krista.

Maria dala dítěti jméno Ježíš. Hebrejsky Jehošua znamená „Bůh zachraňuje“. V tomto případě je to opravdu NOMEN OMEN. V Jeho životě se naplňuje význam tohoto jména. On sám je to největší požehnání a Jeho jméno má moc zlomit všechna pouta zla.

Když se podíváme na Marii, Maria si Ježíše neuzurpuje pro sebe, ale dává Ho tomuto světu... dává Ho každému z nás jako ten největší dar, jaký v životě dostáváme. Větší dar není. Velikost toho daru si můžeme uvědomit, když vidíme Marii pod křížem. Právě pod křížem se stává naši matkou... a jako matka nám dává to nejcennější.

Když dostaneme nějaký dar nebo dárek, třeba právě k Vánocům, záleží na nás, jestli ho přijmeme, nebo ne. A když ho přijmeme... tak záleží na tom, jakým způsobem ho přijmeme. Je na nás, jestli ho rozbalíme. A když ho rozbalíme, jestli ho vyhodíme, nebo zavřeme do skříně, anebo se z něho radujeme a nějak přijmeme do svého každodenního fungování.

Matka Boží nám dává svého Syna. A to, že jsme dnes tady, může být znamením, že jsme Ho snad nějakým způsobem přijali. Zároveň si můžeme dnes udělat takovou reflexi toho, jak jsme Ho do svého života přijali.

Takovým rizikem pro nás, kdo chodíme poutivě do kostela, i pro kněze, může být to, že Ježíše sice přijmeme, ale chceme Ho mít pod kontrolou. Když si svůj život představíme jako dům, tak se nám může velmi snadno stát, že Ho jako by zavřeme nebo zamkneme do jednoho pokoje, kde Ho občas navštívíme, něco si s Ním řekneme a pak Ho tam zase hezky zamkneme a žijeme spíš jen podle sebe. Nějak Ho v tom životě chceme mít, ale zároveň Ho chceme mít pod kontrolou a chceme si život řídit sami. To ale znamená, že se ještě

nestal naším Pánem a spolubydlicím. Ježíš není invazivní. Respektuje naši svobodu a čeká, kam až Ho pustíme.

Jan Pavel II. nás před lety vybízel: Nemějte strach otevřít brány Kristu. Pokud to opravdu upřímně uděláme, pokud dáme Kristu výslovné svolení, aby v tomto roce 2026 vstoupil do všech oblastí našeho života – i tam, kde nemáme uklízeno, tak to bude mít na nás mnohem větší vliv než všechna novoroční předsevzetí. Už to totiž nebudeme jenom my, kdo se budeme snažit změnit něco ve svém životě. Ale Ježíš v nás bude působit svojí mocí a bude nás proměňovat tak, jak chce On. A my za rok nebudeme stejní.

Ano, když Ježíše pustíme ze zamčeného pokoje do celého domu svého života, aby tam žil

s námi, je to rizikové v tom, že najednou něco nemáme pod kontrolou, ale teprve potom začíná být křesťanský život zajímavý.

Když se vrátíme k Marii, existují různé způsoby mariánské úcty – růženec, litanie, poutní místa – to všechno má svůj význam, ale nejpodstatnější je, jakým způsobem přijmeme Dar, který nám ona dává. Jakým způsobem přijmeme jejího Syna.

Můžeme si to dnes uvědomit při svatém přijímání. *Věřím, že je to opravdu On? Přijímám Ho ústy, nebo i srdcem? Mám pro Něj připravenou v sobě jednu místnost, kam ho zamknu, aby mi radši moc nevstupoval do života? Nebo Ho zvu, aby byl mým spolubydlicím? A mým Pánem?*

P. Dominik

Přihlaste se na lyžařský výcvik s KSK, instruktoři už trénují!

Přihlaste se na lyžařský výcvik s KSK pro děti a mládež od 8 do 26 let, konaný od 14. 2. do 21. 2. 2026.

Výcvik je veden kvalifikovanými instruktory, kteří před začátkem sezony trénovali s jedním z lektorů Asociace profesionálních učitelů lyžování Michaelem Turkem. Trénink proběhl v listopadu v Rakousku na ledovci Stubai. Naučili jsme

se nové dovednosti na svahu, probrali metodiku výuky, stihli jsme zabrousit i na teorii nebo vyzkoušet tipy na usnadnění regenerace svalů po lyžování.

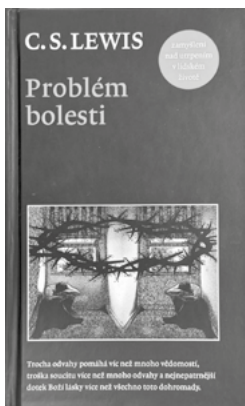
Pokud chcete něco z toho zažít také, tak neváhejte a přihlaste se na KSK lyžák!

Horský tým KSK

ČTENÍ NA ÚNOR

V únoru slavíme Den nemocných. Heslo „Memento mori“ patřilo v minulosti ke každodennímu životu člověka. Dnes už umíme mnohé nemoci z dob minulých léčit a k heslu dnešní doby patří spíše: „Zapomeň na smrt, zapomeň na nemoci a užij si, dokud to jde.“ Dokonce často dáváme rovnítko mezi smysluplný život a zdraví.

Ale ať se snažíme na témata nemoci a smrti sebevíc zapomenout, jednou se s nimi potká každý. A rozdíl je jen v tom, jestli ve chvílích, kdy se s nemocí a koncem života u sebe nebo svých blízkých potkáme, budeme dál utíkat a zavírat oči, nebo i tato nelehká období v životě prožijeme smysluplně. Existuje mnoho dobrých knih, které nám mohou být pomoci. Zde vám představíme aspoň některé z nich.

Problém bolesti C. S. Lewis

Bolest patří k životu člověka jako k velbloudovi hrby, protože žijeme v porušeném světě sami též porušení. C. S. Lewis nám nabízí hluboký vhled do této skutečnosti. On sám by se dal nazvat možná

až „prorokem radosti“, a přeci i jeho život byl zasazen bolesti, na kterou sice nebyl lék, ale která neměla moc zabít prorocký radosti. I truchlení je součástí života v tomto světě a neznamena to, že bychom se měli stát jejími otroky pro zbytek naší existence.

Ukázku a zamyšlení otce Michaela k této knize si můžete poslechnout v knižním koutku na YouTube farním kanále.

V hodinu smrti naši: Přijmout věčný život Jean-Miguel Garrigues

Kniha se dotýká nelehkých témat smrti, umírání, utrpení. Jean-Miguel Garrigues působí jako nemocniční kaplan, proto to, co píše, má i opravdu zažitě a nedá se říct, že by to byly jen zbožné řeči, které, zvláště pokud se Vás téma aktuálně týká, umějí být obzvlášť zraňující. Je psána čtivým jazykem a přináší srozumitelné odpovědi na těžké otázky, křesťanskou naději a křesťanský pohled.

Pokud bych měla vybrat za poslední rok jednu knihu, která mi nejvíc dala, tak by to byla tato. Určitě doporučuji k přečtení.

Lucia I.

Hospice a umění doprovázet Marie Svatošová

Umět se vžít do situace nemocného není snadné. Dokud to člověk sám nezažije, možná si ani dost dobře neuvědomí, co všechno pacient ztrácí. Může to být jméno, postavení, životní jistota, soukromí, stud, životní rytmus, práce, stravovací zvyklosti, volnost pohybu, možnost aktivity atd.

K tomu všemu navíc přibyla bolest, slabost, obavy, nepříjemná vyšetření a možná i nepřijemní spolupacienti a mnoho dalšího, převážně také ne zrovna příjemného. Proto má nemocný právo reagovat na novou situaci i agresí, úzkostí, depresí, zmateností, poruchami chování apod. Nepřipravené okolí na takové pacientovy projevy obvykle reaguje negativně; to jeho agresivitu stále stupňuje, vzniká bludný kruh a nikomu to neprospívá. Zato dobře připravené okolí zvládne vzniklou situaci mnohem lépe a může být nemocnému obrovskou oporou a pomocí. Proto taky hospice nabízejí možnost stáží, přednášky a praktické semináře pro veřejnost. Stejný cíl sleduje i tato knížka.

(Převzato z www.databazeknih.cz)

Darovaný čas (Čekáme dítě, jehož život bude jen krátký)

A. Kuebelbeck, D. L. Davis,

Knihy, které vydává Cesta domů, se zabývají tématy umírání a nemoci. Ono aby ne, když Cesta domů je hospicové hnutí. Ale věnují se tomuto tématu z pohledu, který je laskavý, a i v umírání nám jsou nablízku svou radou a hlavně lidskou blízkostí. Darovaný čas je nelehká kniha, protože tématem je umírání těch nejmenších. Jak se vyrovnat s tím, když si vyslechneme smrtelnou diagnózu miminka, které teprve čekáme? Jak čas těhotenství a čas s dítětem, které zřejmě po porodu brzy zemře, smysluplně naplnit? Kde najít podporu? To, že čas, který je nám spolu daný, je krátký, neznamena, že nemá smysl. Naopak, může být o to intenzivnější. Tato kniha je laskavým průvodcem pro ty, kteří se na tuto nelehkou, ale smysluplnou cestu vydají.

Lucia I.

OTEVÍRACÍ DOBA FARNÍ KNIHOVNY

Od 7. 1. je knihovna pravidelně otevřená v tuto dobu:

- St 16.45–17.45 a 18.45–20.00
- Pá 10.00–12.00
- Ne 10.45–13.00

Vaši knihovníci a knihovnice

JAK JSEM POTKALA ANDĚLA

Mám nízký tlak i tep, takže má rána jsou obvykle náročná, a hlavně pomalá. Tohle listopadové ráno ale překvapilo. Podivuhodně rychle šlo vše od ruky, takže nakonec mi zbyla i volná chvíle. Váhám, jestli si dát ještě kávu, nebo vyrazit dřív na zastávku. Jenže něco ve mně jako by mě posílalo už odejít. OK, milý vnitřní hlase, půjdu dnes dřív. Bydlíme ve starých Petrovicích, v jediné dlouhé ulici od Botiče nahoru k Jižnímu Městu. V sezóně bývá na zastávce i kolem plno. (Parkoviště pro turisty i rybáře). Ovšem nikoli v listopadu. Naše ulice na zimu utichá. Většina sousedů jezdí do práce autem, takže když se někdy s někým na stanici přece jen potkám, je to důvod k radostné konverzaci, byť bychom stáli každý na jiné straně silnice. Nu, taková pražská vesnice. Během dne nikde nikdo.

Popocházím po chodníku na obranu proti syčravému dni a vyhlížím autobus, který by měl za chvíli sjet ostrými zatáčkami dolů na zastávku. Pak zahlédnu v nejhořejším místě zatáčky mladou ženu. Já ji znám od vidění, ona mě od slyšení, je totiž nevidomá. Párkrát jsem ji oslovila a převedla přes silnici v naší krátké nepřehledné zatáčce. Ano, vykračuje si s klidným úsměvem a typickou holí, ale, ale, copak? Dnes ji nedoprovází její asistent pes! Hm, minule si postěžovala, že už je starý, to je pravda. Má známá sešla do dalšího půlkrhu zatáčky. Teprve teď si všimnu, že tam něco není v pořádku. Něco hodně není v pořádku. Ve vrcholu zatáčky se skrývá úzký průjezd k dalším třem domům, a tam nyní stojí dodávka, která zčásti ční předkem do ulice. Vidoucí člověk by se rozhlédl a obešel by vůz zepředu. Jenže nevido-

má dívka bez svého psa volí jistější variantu obejít vůz zezadu, a zamíří tedy podél vozu do průjezdu. O několik okamžiků později se naplní noční můra. Dodávka začne pomalu couvat do průjezdu. Její řidič evidentně o dívce neví! Bože, ne! Prosím! Neštěstí v přímém přenosu... Podlamují se mi nohy a s hrůzou si uvědomuji svou bezmocnost. Je to daleko, nedoběhnu, nedokřiknu. Zírám němě na pohybující se auto a nedýchám. Scénář je prostý. Slepé děvče je nemilosrdně uzavřeno mezi zdí úzkého průjezdu a autem. Tohle nemůže dobře dopadnout.

Pak se to stane. V naší opuštěné ulici se zjeví – anděl. Nevypadá tak, pravda, ale jak jinak by se tu vzala? Vzala, protože to je ona. Mladá neznámá žena s batůžkem se objevuje mnohem blíže celé té šílené situaci a jedná. Rozbíhá se k dodávce, slyším její zuřivý hlas, mává zděšeně rukama a o moment později s vervou buší do kapoty.

Dodávka konečně zastavuje a vybíhá naštvaný řidič. Ne, on o mé nevidomé známé neměl nejmenší tušení. Ti dva se dohadují a zatím se zpoza vozu vynoří dívka s bílou holí a se svým typickým úsměvem pokračuje po chodníku dál. Uff, zase dýchám. Děkuju, děkuju, děkuju, křičím do nebes. V zatáčce se objeví autobus. Anděl se přestane zlobit a nabere rychlost, aby ho stihl. Dobíhá na poslední chvíli do zavírajících se dveří. (Aspoň jeden maličký dobrý skutek – trošku jsem mu je přidržela.) Koutkem oka si anděla prohlížím. Křídla fakt nemá, ale to je přece drobnost. Barevně je sladěný do béžové, jasně, bílá je na podzim poněkud nepraktická. Boty i batůžek svědčí o sportovním duchu, ostatně její běžecký výkon byl víc

než slušný. Co tady u nás dělá? Nikdy jsem ji tu neviděla, nicméně jestli byl někdo někdy v pravou chvíli na pravém místě, tak ona před chvílkou. Ovšemže je ve sportovním, jak jinak by stihla všechny potřebné přesuny? Když vystupujeme, ladně sbíhá schody do metra. Nu, anděl se nezastaví, má stále co dělat...

Vlastně by tady příběh mohl skončit. Pro mě ale ne. Přes veškerou vděčnost, kterou cítím, ve mně hlodá červ. Dotěrný červ otázky PROČ. Kupodivu ani ne tak, proč se to stalo, nýbrž proč jsem u toho byla já? Proč to ponížení, proč ta šílená bezmoc, proč to uvědomění si vlastní neschopnosti? Co jsi mi tímhle chtěl, Pane, říct? Jsem si totiž naprosto jistá, že jsem skutečně měla být zbytečným svědkem celé scény. Jsem pyšná? Chtěla jsem svou známou zachránit já? Mám vědět, že neřešitelné řeší On? Nevím, nevím, jen radost a vděčnost se mísí s podivnou hořkostí, kdykoli stojím na zastávce.

Dny plynou, přišla zima a advent. Vánoce na dosah. Čas programů pro školy u nás v KCMT i na Vyšehradě. Jednoho dne mě čeká setkání, které si každý rok užívám; dalo by se říct, že je to taková odměna. Na program totiž přicházejí děti z Jedličkova ústavu, děti s různými těžkými handicap. No, úplně nepřicházejí. Většinou přijíždějí na vozíčkách.

Miluji je. Jsou úžasné. Vždycky mám pocit, že to oni jsou ti v pořádku, kdežto my, fyzicky a mentálně zdraví, máme nějaký závažný, neviditelný problém. Vztahy, které mezi nimi panují, to, jak se vzájemně dokážou povzbuzovat a fandit si (vyjet i na elektrickém vozíku po šikmé rampě nad schody vyžaduje kus odvahy, i když nám zdravým se to nezdá), to všechno je hojivý balzám na duši. Jsou ale také vždy až bolavě pravdivé, jdou přímo na dřeň a mazat med kolem pusy si tedy skutečně nenechají. Mají toho za sebou už víc než mnozí dospěláci. Tak si povídáme. O Vánocích, o Bohu, o náročné cestě do Betléma. Koleny se v podřepu opírám o rukavice na studené dlažbě, abych jim byla na roveň. Jejich vozíčky a doprovod jsou rozprostřené v půlkrhu kolem

mě, za mnou apsida s kněžištěm. Jsme tu sami, veřejnost přijde až za hodinu. Chrám se noří do barevného šera. Zvídavá slečna se spastickým svalstvem vypálí bez varování: „A jak vy vůbec víte, že Bůh existuje?“ – „Protože stále působí, čtu Jeho vzkazy.“ Mozek mi šrotuje, do jaké myšlenkové přihrádky hrábnout. Nejsrozumitelnější bude příběh. Tak líčím ten, který ve mně stále žije. Znovu prožívám ono dramatické listopadové ráno, vynechávám jen svého hlodajícího červíka. Ačkoliv se snažím s dětmi udržovat oční kontakt, plavu ve vzpomínkách jako v jarní řece. Když dopovím poslední větu a ocitám se opět v prochlazené realitě adventního chrámu, vnímám, jak mi děti očima visí na rtech a hltají každé slovo. Ztotožnily se s dívkou natolik, že okamžitě začnou společně prakticky řešit, aby byla chráněna i vždy příště. Ano, potřebuje pejska!

Když se o něco později loučíme, mávám jim a dívám se, jak vesele drandí na vozíčkách parkem zpět ke škole. Zamířím k metru a v duchu projíždím uplynulý program – inu, jako vždy. Co bylo nové, co se nepovedlo a o čem naopak mluvit i příště. A pak mi to najednou dojde. Jako blesk z čistého nebe mnou projede jedno velké AHA. Jasně, handicapované děti dokázaly prožít celou situaci plněji než my, protože hrdinka měla také zřejmý problém. Skutečnost, s níž se ony potkávají denně! Na druhu břemena přece nezáleží. Celý ten prožitý příběh nebyl primárně určen pro mě, ale pro tyhle děti, to ony ho potřebovaly slyšet, když ho nemohly zažít. Já nebyla zbytečný svědek, ale posel! Posel zprávy pro ně. Dary nedostáváme pro sebe, ale pro druhé. Tak kdepak jsi, milý červíku, máš dovtááno! Já už mám totiž konečně jasno!

Na Vyšehradě lehce mrzne, ale obloha bez mráčku. Turisté i běžci se ještě někde vyhřívají, nikde ani noha. Tak si dovolím trochu bláznit – i přes únavu a ztuhlost z chladu tančím mezi stromy a posílám do nebe skrz holé větve stromů své „děkuju“, tentokrát zcela a jen za sebe.

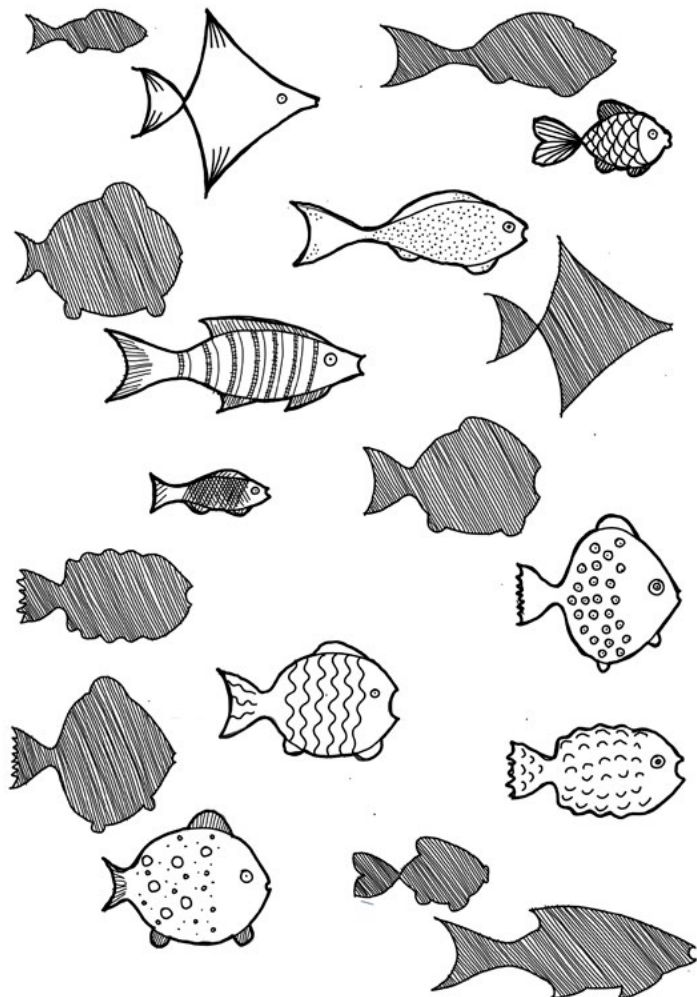
Dětské okénko Únor

Milé děti,
únor nám přináší v jednom nedělním čtení z evangelia Ježíšův příslib Petrovi (a dalším apoštolům), že z nich udělá „rybáře lidí“. Petr se totiž živil jako rybář – chytal ryby. Rybáři uměli velmi dobře plavat, takže někdy i zachraňovali ty, kdo se topili. Ježíš ho nyní zve, aby zachraňoval pro Boží království všechny – nejen ty, kdo se topí.

Petr jako rybář samozřejmě znal všechny druhy ryb, s nimiž se mohl při své práci setkat. Zkusíte to jako on? Na obrázku vidíte různé druhy ryb a také jejich stíny. Přiřadte k sobě rybu a správný stín, pak můžete ryby barevně vymalovat, ať je úlovek pěkně pestrý.

Příště se na vás opět těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Proto je tak moc důležité, abychom si navzájem

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. Z čeho přesně je popelec?

- popel ze spáleného vánočního stromku P
- popel z posvěcených ratolestí z loňské Květné neděle O
- popel z tříkrálového kadidla D

2. Jak se jmenuje den, kterým začíná postní doba?

- Popeleční středa D
- Masopustní úterý A
- Škaredá středa L

3. Kdy končí postní doba?

- Květná neděle K
- Velký pátek A
- Bílá sobota P

4. Na jaké datum vychází letos začátek postní doby?

- 17. února C
- 18. února O
- 22. února Ř

5. Jaká jsou pravidla tohoto dne?

- dospělí nic nejíst do západu slunce, děti bez svačiny I
- nespřichovat se a nečistit si zuby R
- dospělí bez masa a sladkostí a jen jednou se najíst do sytosti U

co říkáme nebo děláme (ostré slovo, nadávka, lež, poper se...), jenže i tím, co neděláme nebo neříkáme (nepříznám poznámku nebo ošklivou známku, nezastanu se slabšího, nepomůžu mámě s nádobím...). To všechno může narušit naše vzájemné vztahy doma i ve škole.

Příště se na vás zase těším,

Blanka

6. Jak dlouho trvá postní doba?

- 40 dní (neděle není postní den) Š
- jak to zrovna vychází E
- 50 dní K

7. Kdy se může konat masopust?

- maso – pust, tedy opouštím maso, takže v postní době M
- o Vánocích Á
- poslední možnost konání je těsně (den) před začátkem postní doby T

8. Kdo určuje, jak se postit?

- já (mohu se poradit s rodiči) Ě
- zpovědník N
- biskup vydá pastýřský list S

9. Co NENÍ půst během postní doby?

- nebudu mluvit sprostě B
- vzdám se dobrovolně jídla, co mi nechutná L
- omezím dobu strávenou na mobilu na sociálních sítích či hraním počítačových her T

10. Co NEŘEKL Ježíš Satanovi při pokušení na poušti?

- „Jsi-li Syn Boží, proměň tuto vodu ve víno!“ I
- „Tohle všechno ti dám, když se mi budeš klanět!“ Y
- „Jsi-li Syn Boží, řekni tomuto kameni, ať se z něho stane chléb!“ É

Setkání

• Pozor! Pravidelná setkání **Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem se do odvolání **RUŠÍ** z důvodu úrazu p. Urbana. Přejeme brzké uzdravení!

• **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené – scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V únoru se sejdem 4., 11. a 25. 2. Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301

• Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají v úterý od 19 h (kromě 24. 2., kdy se konají chvály) na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Tento rok se zamyslíme nad tématem: Sv. Pavel, jeho myšlení a poselství v listech NZ (v souvislostech dobového pozadí i kontextu celé Bible). Stávající i nové zájemce zve P. E. Herciková.

• **Základy hebrejského jazyka a myšlení** (HeJaMy) pokračují v úterý (kromě 24. 2., kdy se konají chvály) od 20.15 na faře. Stále se mohou připojit nové zájemci! Postupujeme pomalu, žádný věk ani nadání není podmínkou. Srdečně zve P. E. Herciková.

• Setkání **společenství Hnutí fokoláre** – 9. 2. 2025 od 19.15 v KCMT. Slovo života na únor: „Hle – všechno tvořím nové!“ (Zj 21,5). Jsme otevření i všem novým zájemcům o sdílení života podle Božího slova. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949

• **Páteční dopolední setkávání** – v 9 h v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost přátelského posezení ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami – přijďte potkat nové lidi a zažít společenství.

Knížní obchůdek

Život je boj o...o Život, Robert Bergman, DORON
Svatý Pavel píše v jednom ze svých listů Timoteovi: „Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného ži-

vota.“ (1Tm 6,12) Tento zápas se tedy týká každého z nás. Text této knihy vznikl jako příspěvek blogu rob.signaly.cz a dotýká se podstatných oblastí křesťanského života, s nimiž se všichni potýkáme: duchovního života, modlitby, odpuštění a čistoty. Jde o bitevní pole, která se částečně prolínají, ale s různou intenzitou je řešíme stále dokola. Život není procházka růžovou zahradou, ale cesta, na níž je třeba překonávat různé překážky; bojiště, kde válčíme se zlem, se svými slabostmi, ve vztazích s druhými, ale mnohdy i sami se sebou.

Knížka je určena (nejen) mladým lidem. Možná ji ocení také ti, kteří je v jejich zápasech duchovně doprovázejí. V každém případě přijměte mé pozvání k boji o autentický duchovní život, opravdovou modlitbu, odpuštění a čistotu srdce.

Robert Bergman (*1979) je knězem plzeňské diecéze od r. 2006. Působil v Rokycanech, Aši a Staňkově. Od r. 2021 slouží jako kněz ve Spáleném Poříčí.

Jsi úžasný, Max Lucado, *Návrat*

Každý den prováděli malí dřevění lidé zvaní zemíci stejnou věc: vzájemně se nálepkovali hvězdami nebo puntíky. Kdo byl hezký, měl hladký povrch a krásnou barvu, dostával vždy hvězdičky. Kdo měl neuhlazené tělo nebo oprýskanou barvu, došel puntík. Kašpar by jedním z nich...

Krásně ilustrovaná kniha, s příběhem který hovoří o hodnotě každého z nás.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za děti trpící nevyléčitelnými nemocemi.

Modleme se, aby děti trpící nevyléčitelnými nemocemi a jejich rodiny obdržely nezbytnou lékařskou péči a podporu a aby nikdy neztratily sílu a naději.

Národní úmysl: Za kněžská a řeholní povolání
Modleme se, aby mladí lidé, kteří vnímají Boží povolání ke kněžství či zasvěcenému životu, našli dobré průvodce při rozlišování.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

– Šéfredaktorka *Blanka Pitřincová*

– Rozhovory *Kateřina Friedová*

– Foto *Anna Procházková a spol.*

– Grafický design *Jakub Šilhavý*

Archiv čísel na: kcmt.cz/fchodoviny. Náklady na výtisk 18 Kč. Za obsah odpovídá *P. Michael Špilar*. Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Pravidelné bohoslužby

	sv. František	KCMT
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělní bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Miličovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Slavomír Ordoš (farní vikář)	731 621 220	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	–
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	–
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrie (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	–	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	–	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Café Terezie Otevírací doba

• pondělí	15.30–21.30
• úterý	15.30–21.30
• středa	15.30–20.00
• neděle	10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Credits **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

ÚNOR

v naší farnosti

1. 2. 17.00 **Koncert kapely Swing Melody** pro dárce a podporovatele farnosti a KCMT.
7. 2. **JIHOMĚSTSKÝ MASOPUST 2026 – téma Nebe.**
- 14.30 Masopustní průvod od metra Opatov přes Centralpark směr Háje a KCMT
7. 2. 15.15 Hry, soutěže a tvoření pro děti.
7. 2. 16.30 Masopustní rej skupiny Myš a Maš s Petrou a Radkem. Spousta autorských písniček rozmanitých hudebních žánrů, tancování a soutěže. Vstupné 120 Kč (v ceně účast na soutěžích a masopustním reji, masopustní koblížek, placka a časopis).
8. 2. 16.30 **Velký vlastenecký výlet – Filmový večer**
Road movie dokument, ve kterém tři skeptici z Česka odjíždějí na ukrajinskou frontu, aby na vlastní oči viděli dopady války. Po projekci diskuse s tvůrci filmu. Doporučené vstupné 100 Kč.
12. 2. 19.00 **Ekonomie a ekologie z křesťanského pohledu**
Zastavení u Matky Terezy: s profesorem Lubomírem Mlčochem (ekonom a někdejší děkan Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, odborník na křesťanskou sociální etiku). Jak vidět ekonomické souvislosti ve světle zákonů evangelia? Co je dobrovolná skromnost a jak „investovat do nebe“?
14. 2. 10.00–12.00 **Den nemocných** – setkání nemocných, součástí je bohoslužba s udílením svátosti nemocných. Po bohoslužbě neformální setkání.
18. 2. **Popeleční středa** – den přísného postu.
- 18.00 Mše svatá s udílením popelce.
24. 2. 19.00 **Modlitba chval s kapelou EJMEN** v kostele sv. Františka.
26. 2. 19.00 **Nad uměním života** – Jak si uklidit v důležitých oblastech a proč je to důležité pro dobrý život? Někdy nesměřujeme k dobrému životu proto, že prostě nevíme, jak to udělat nebo kam jít. Někdy jindy tak ale nečiníme proto, že na to nemáme kapacity. Máme v životě nepořádek, nemáme uklizeno, nemáme jednoduchost, nemáme nastavené systémy (pravidla), která řeší polovinu záležitostí za nás. S psychologem Daliborem Špokem. POZOR NEBUDE STREAM – PŘIJĚTE NA ŽIVO.

Pravidelný program:

- **Otevřený kostel (kaple KCMT)** – pondělí 16.00–18. 00. Hledáte místo k zastavení, možnost si v tichu utřídit myšlenky, pomodlit se?
- **Cafe Terezie** – otevřena PO a ÚT 15.30–21.30, ST 15.30–20.00, NE 10.00–13.00 a v době programů. Dobrá italská káva, horké nápoje, dortíky. Otevírací dobu najdete na našem webu nebo FB
- **Farní knihovna** (KCMT vchod C): Bohatá nabídka křesťanské literatury, online katalog a tipy na zajímavé knihy na kcmt.cz/farni-knihovna. St 16.45–17.45 a 18.45–20.00, Pá 10.00–12.00, Ne 10.45–13.00
- **Knižní obchůdek** – neděle 10–13
- **Pravidelné setkání seniorů** v pátek od 9.00 v kapli Matky Terezy – následuje společné posezení s malým občerstvením
- **Biblická hodina + kurz HEJAMY** s Pavlou Editou Hercikovou – úterý (fara u sv. Františka).
- **Cvičení pro seniory** – úterý (9:45-10:40), středa (11.00 -11.55 a čtvrtek (11:00-11:55). Cvičení vede Jiří Kubeš. Nutné přihlášení enraphacz@gmail.com nebo 606 452 402
- **Zdravotní cvičení v kontextu křesťanské spirituality**, nové kurzy od února, enrapha.com
- **Setkání nad evangeliem.** Pojdte se s námi společně připravit na neděli a hlouběji prožít slova nedělních biblických textů. Spolu s otcem Slavem čteme texty z Pisma a pak si o nich povídáme. V pátek cca 18.45 (po mši svaté) ve farním sále u sv. Františka Kontakt: Standa a Lida Dabrowski, e-mail: sal.dabrowski@seznam.cz

Cena výtisku 18 Kč